

Kancelaria Radcy Prawnego Paweł Dębowski
ul. Przewóz 32A/45, 30-716 Kraków
NIP 6721846078 REGON 362372480
tel. 796 145 850, e-mail: kancelaria@radca-debowski.pl, www.radca-debowski.pl

---

Kraków, dnia 27 marca 2018 r.

Fundacja Wolność od Religii
ul. Fryderyka Chopina 41 lok. 2
20-023 Lublin

Dotyczy: **pisma skierowanego do Pani Bożeny Nowak – Dyrektora Szkoły**
Podstawowej im. Jana Pawła II w Zielonkach, ul. Ks. J. Michalika 2,
32-087 Zielonki z dnia 2 marca 2018 r.

ODPOWIEDŹ NA PISMO Z DNIA 2 MARCA 2018 R.

Działając jako pełnomocnik Pani Bożeny Nowak – Dyrektora Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w Zielonkach, odpis pełnomocnictwa w załączeniu (oryginał znajduje się w prowadzonej przez mnie Kancelarii), w odpowiedzi na Państwa pismo z dnia 2 marca 2018 r. skierowane w ramach kampanii społecznej pn. „Równość w szkole”, przedstawiam stanowisko Pani Dyrektor w sprawie stawianych w nim zarzutów.

W przedmiotowym piśmie wskazaliście Państwo trzy przepisy Statutu Szkoły, które w Państwa opinii sprzeczne są z zasadą swobody wyznawania światopoglądu, zapisanego w art. 14 ust. 1 Konwencji o Prawach Dziecka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r., a także art. 52 ust.3 Konstytucji RP, tj. przepisy:

- § 72 ust. 4 oraz powiązany z nim ust. 5,

oraz

- § 3 ust. 3 pkt 2 (powołujecie Państwo § 3 ust. 2 pkt 2 Statutu, jednak jest to zapewne omyłka pisarska).

Po wnikliwej analizie prawnej przedstawionej argumentacji pragnę poinformować, że wskazane przez Państwa postanowienia Statutu szkoły nie naruszają żadnych przepisów prawa

obowiązującego na terenie naszego kraju, a zatem nie ma podstaw do ich uchylecia bądź zmiany. Proszę przyjąć poniższe szczegółowe wyjaśnienia w tym zakresie.

Zarzut dotyczący § 72 ust. 4 i 5 Statutu Szkoły

Zgodnie z tymi przepisami Szkoła corocznie w miesiącu października obchodzi uroczystości Święto Patrona Szkoły, którym jest Jan Paweł II. W związku z tymi obchodami może ulec zmianie dzienny rozkład zajęć. Ponadto w ramach obchodów Święta Patrona Szkoły uczniowie uczestniczą w mszy świętej z zachowaniem zasady dobrowolności. Szkoła wpisując w program obchodów Święta Patrona mszę świętą uwzględnia wolę rodziców uczniów, a także uznaje znaczenie postaci Jana Pawła II, która jednoznacznie kojarzy się z określonym wyznaniem. Na gruncie tych przepisów formułujecie Państwo zarzut naruszenia zasady niedyskryminacji z art. 52 ust. 3 Konstytucji, a także formułujecie Państwo zakaz organizowania w szkołach praktyk religijnych. W pierwszej kolejności chcielibyśmy zauważyć, że przepis ten w żadnym zakresie nie odnosi się do poruszanych przez Państwa kwestii. Artykuł 52 Konstytucji RP dotyczy wolności poruszania się po terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyboru miejsca zamieszkania i pobytu, czy też możliwości opuszczenia terytorium kraju. Przyjmując jednak, iż mieliście Państwo na myśli art. 53 ust. 3 Konstytucji RP stoimy na stanowisku, iż umożliwiając uczniom uczestniczenie we mszy św. z okazji obchodów Święta Patrona Szkoły (uwzględniając wolę ich rodziców) nie naruszamy prawa, które określa ten przepis, mianowicie prawa rodziców do zapewnienia dzieciom wychowania i nauczania moralnego i religijnego zgodnie ze swoimi przekonaniem. Co więcej twierdzimy, że zapis ten urzeczywistnia to prawo. Należy stwierdzić, że w świetle obowiązującego stanu prawnego jak najbardziej istnieje możliwość zorganizowania w trakcie zajęć lekcyjnych obchodów Dnia Patrona Szkoły, którym jest Jan Paweł II i w ramach tych obchodów jako jeden z elementów uwzględnić mszę św. Zapis, który Państwo szczególnie podkreślacie (tj. „(...) która jednoznacznie kojarzy się z określonym wyznaniem”) jest zapisem, który uzasadnia, dlaczego akurat jednym z elementów obchodów ma być msza św., a nie przykładowo wyjście do kina, muzeum, czy zorganizowanie meczu. Ta forma obchodów jest związana z osobą Jana Pawła II i jest całkowicie zależna od woli rodziców uczniów. Dyrekcja szkoły jej nie narzuca. Najważniejsza jest kwestia dobrowolności uczestnictwa wszystkich osób, która została zachowana w tych przepisach. Dobrowolność uczestnictwa w praktykach religijnych czyni zadość zasadzie określonej w Konstytucji RP w zakresie wolności uczestniczenia lub nieuczestniczenia w praktykach religijnych. To w gestii rodziców dzieci leży

podejmowanie decyzji w sprawach światopoglądowych, przekonań religijnych i filozoficznych. Należy stwierdzić, że w organizacji takich obchodów nie można dopatrzeć się przykładowo naruszenia art. 25 ust. 2 Konstytucji RP, przepisów ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania z dnia 17 maja 1989 r. (tekst jedn. Dz. U. z 2017, poz. 1153) czy przepisów ustawy Karta Nauczyciela z dnia 26 stycznia 1982 r. (tekst jedn. Dz. U. 2017 poz. 1189 z późn. zm.). Bezstronność szkoły nie może być utożsamiana z rolą bierną, przeciwnie dopuszcza pozytywne zaangażowanie na rzecz zapewnienia możliwie najszerszej wolności sumienia i religii wszystkim osobom w warunkach demokratycznego i pluralistycznego społeczeństwa. Szkoła nie może zajmować stanowiska wobec „wartości” poszczególnych religii, jednak może uznawać znaczenie dla człowieka teologii różnych wyznań oraz filozofii we wszystkich jej nurtach oraz wkład tych dziedzin wiedzy w rozwój kultury i myśli o człowieku (zob. wyrok TK z 14 grudnia 2009 r., K 55/07). Szkoła wpisując w program obchodów Dnia Patrona msze św. uwzględnia wolę rodziców uczniów, a także uznaje znaczenie postaci Jana Pawła II, która jednoznacznie kojarzy się z określonym wyznaniem. Jednocześnie dla dzieci nieuczestniczących we mszy św. szkoła ma obowiązek zapewnić inne zajęcia, który to obowiązek zostaje za każdym razem wypełniany. Został on również określony w § 72 ust. 6 Statutu Szkoły, który stanowi, że dla uczniów, którzy nie uczestniczą we mszy świętej Szkoła zapewnia zajęcia opiekuńcze.

Przyjmując jednocześnie kolejną wersję Państwa zarzutów, tj. chęć zarzucenia naruszenia art. 53 ust. 2 Konstytucji RP („Wolność religii obejmuje wolność wyznawania lub przyjmowania religii według własnego wyboru oraz uzewnętrzniania indywidualnie lub z innymi, publicznie lub prywatnie, swojej religii przez uprawianie kultu, modlitwę, uczestniczenie w obrzędach, praktykowanie i nauczanie. Wolność religii obejmuje także posiadanie świątyń i innych miejsc kultu w zależności od potrzeb ludzi wierzących oraz prawo osób do korzystania z pomocy religijnej tam, gdzie się znajdują”) podnosimy stanowczo, że w Szkole nie są organizowane praktyki religijne w formie mszy św. Msza św., o której mowa w przywołanych przepisach Statutu organizowana jest poza terenem Szkoły w kościele. Odnosząc się do przytoczonego komentarza prof. Sarneckiego dotyczącego kierownictwa szkoły i zakazu organizowania uczestnictwa uczniów także w innych sytuacjach „uzewnętrzniania” religii, uważamy, że ten fragment został wyrwany z kontekstu. Chociażby w tym samym fragmencie komentarza Profesor dodaje, że „należy też uznać, że zasada „współdziałania” państwa i kościołów (art. 25 ust. 3) czyni dopuszczalnym pewne posunięcia kierownictwa szkół publicznych (łącznie z organem naczelnym, kierującym tym działem

administracji rządowej), stanowiące ułatwienia w spełnianiu praktyk religijnych przez uczniów (np. ferie szkolne w okresie tzw. rekolekcji). Tym samym należy stwierdzić, że Statut Szkoły kolejny raz urzeczywistnia te poglądy, które Państwo przywołujecie, jednak interpretowane całościowo, a nie tylko wybiórczo.

Analizując wskazane przepisy Statutu Szkoły należy wskazać, że w art. 53 ust. 1 Konstytucji RP ustawodawca przewidział, że każdemu zapewnia się wolność sumienia i religii. Wolność religii - według art. 53 ust. 2 Konstytucji RP - obejmuje wolność wyznawania lub przyjmowania religii według własnego wyboru oraz uzewnętrzniania indywidualnie lub z innymi, publicznie lub prywatnie, swojej religii przez uprawianie kultu, modlitwę, uczestniczenie w obrzędach, praktykowanie i nauczanie. Wolność religii obejmuje także posiadanie świątyń i innych miejsc kultu w zależności od potrzeb ludzi wierzących oraz prawo osób do korzystania z pomocy religijnej tam, gdzie się znajdują. Z art. 53 ust. 6 i 7 Konstytucji RP wynika natomiast zakaz zmuszania kogokolwiek do uczestniczenia albo nieuczestniczenia w praktykach religijnych oraz zobowiązania kogokolwiek przez organy władzy publicznej do ujawnienia swojego światopoglądu, przekonań religijnych lub wyznania. Natomiast w art. 1 ustawy z 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (tekst jedn. Dz. U. z 2017, poz. 1153) ustawodawca przyjął, że Rzeczpospolita Polska zapewnia każdemu obywatelowi wolność sumienia i wyznania, która obejmuje swobodę wyboru religii lub przekonań oraz wyrażania ich indywidualnie i zbiorowo, prywatnie i publicznie, z zagwarantowaniem równych praw we wszystkich sferach życia społecznego osobom wierzącym i niewierzącym. Z art. 2 tej ustawy wynika, że korzystanie z wolności sumienia i wyznania pozwala zarówno na głoszenie swojej religii lub przekonania, jak i na zachowanie milczenia w sprawach swojej religii lub przekonań, a z art. 6 ust. 2, że nie wolno zmuszać obywateli zarówno do niebrania udziału w czynnościach lub obrzędach religijnych ani do udziału w nich. Tym samym zadaniem Szkoły zgodnie z powołanymi przepisami jest zapewnienie uczniom, zgodnie z wolą ich rodziców, ochrony ich wolności sumienia i wyznania. Za wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 września 2013 r. (II CSK 1/13) należy stwierdzić, że dobrem osobistym podlegającym ochronie, jako "swoboda sumienia" jest zatem swoboda w zakresie przyjęcia określonego wyznania. Na swobodę sumienia osoby wyznającej określoną religię składa się wolność wyrażania swoich przekonań religijnych oraz wykonywania praktyk religijnych. Osoba, która deklaruje się, jako niewierząca, nie może wprawdzie oczekiwać, że nie będzie miała kontaktu z osobami wierzącymi, ich praktykami i symbolami religijnymi, bo w życiu społecznym byłoby to równoznaczne z ograniczeniem

swobody sumienia osób wierzących, ale może oczekiwać, że nie będzie poddawana praktykom religijnym wbrew swej woli, czy zmuszana do udziału w nich albo do posługiwania się symbolami religijnymi. Kwestionowane przez Państwa przepisy Statutu nie opowiadają się za osobami wierzącymi (bez względu na wyznanie) jak i niewierzącymi, są neutralne. Przepisy te jedynie przewidują możliwość wpisania w harmonogram obchodów Święta Patrona Szkoły mszy św., licząc się z tym, że czymś naturalnym jest chęć uczczenia Patrona Szkoły w takiej formie. Co więcej, gdyby Szkoła nie przewidywała takiej możliwości mogłoby dojść do naruszenia "swobody wyznania" jako dobra osobistego. Szkoła musi ułatwić uczniom, przy zachowaniu pełnej dobrowolności, uczestnictwo w takich praktykach religijnych. W żadnym momencie nie są naruszane prawa uczniów związanych z innym wyznaniem bądź uczniów niewierzących. Msza św. jako jedna z form obchodów Święta Patrona Szkoły jest powiązana bezpośrednio z osobą Jana Pawła II. Gdyby przykładowo Patronem Szkoły był poeta bądź wybitny sportowiec, to czymś naturalnym byłoby umożliwienie odpowiednio uczestnictwa uczniom w wieczorze poetyckim, czy chociażby w zawodach sportowych, powiązanych z osobą Patrona. Oczywiście wszystko z poszanowaniem woli rodziców uczniów. Nie należy więc dopatrywać się w tym kontekście żadnych naruszeń. Konstytucyjne pojęcie wolności zakłada nie tylko usunięcie zakazów i innych przeszkód w kształtowaniu swojego życia zgodnie z dokonaniem przez siebie wyborem, lecz może także wymagać pewnych form pomocy szkoły w celu ułatwienia jednostce realizacji dokonywanych przez siebie wyborów. Dotyczy to także sfery wolności sumienia i religii. Umożliwienie uczestnictwa we mszy św. nie może być uznawane za opowiadanie się przez Szkołę po stronie określonej religii, ale za instrument ułatwiający jednostce życie zgodnie ze swobodnie dokonany przez nią wyborem, w tym swobodnym wyborem w sferze religii i światopoglądu.

Zarzut dotyczący § 3 ust. 3 pkt 2 Statutu Szkoły

Przepis ten stanowi, że kształcenie ogólne w Szkole ma na celu między innymi rozwijanie postaw i wartości zgodnie z nauką głoszoną przez Patrona Szkoły Jana Pawła II. Pragniemy jednak zauważyć, że przepis ten w żadnym fragmencie nie odnosi się do wiary głoszonej przez Jana Pawła II. Przepis ten nie obejmuje sfery duchowej, religijnej, dotyczy jedynie sfery świeckiej jaką jest nauka. Osobę Jana Pawła II nie można postrzegać jedynie przez pryzmat wiary, ale także przez pryzmat nauki, bowiem jak powszechnie wiadomo był również wybitnym humanistą. Pozostaje przecież w kręgu zainteresowań przedstawicieli wielu specjalności, tj. przykładowo filozofów, prawników, socjologów, ekonomistów czy

pedagogów. Postać Jana Pawła II w kontekście tego przepisu Statutu i obowiązujących powszechnie przepisów prawa w naszym kraju nie należy utożsamiać z jego wiarą, lecz z jego działalnością pozareligijną, tj. zaangażowaniem w sprawy społeczno-ekonomiczne, troską o przestrzeganie praw człowieka i pokój na świecie, głoszeniem potrzeby poszanowania godności każdej osoby ludzkiej, rolą związku z upadkiem komunizmu czy demokratyzacją Europy Środkowo – Wschodniej (zob. G. Maroń, *Odwołania do osoby papieża Jana Pawła II w polskim prawodawstwie*, Studia prawnicze KUL 2014, nr 3, s. 108). Dowodem prawdziwości tych twierdzeń jest również to, że postać Jana Pawła II jest doceniana poprzez ustanawianie go patronem miast, jego imię nosi wiele ulic jak i szkół w Polsce. Jan Paweł II jest postacią historyczną, był wielkim Polakiem i patriotą, najbardziej znanym Polakiem na świecie. Nawet ustawodawca wielokrotnie odwołuje się do jego osoby. Dla przykładu należy wskazać tu ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. o ustanowieniu 16 października Dniem Papieża Jana Pawła II (Dz.U. 2005 nr 155, poz. 1296), w której wprost podkreśla się, że „składając hołd największemu autorytetowi XX wieku, człowiekowi, który sięgając do źródeł chrześcijaństwa, uczył nas solidarności, odwagi i pokory, stanowczości i wyrozumiałości, mądrości, uchwała się (...)”. Przepis statutu nie jest też sprzeczny z ustawą z dnia 14 grudnia 2016 roku prawo oświatowe (Dz.U. 2017 nr 59 z późn. zm.), gdzie w preambule zawarto stwierdzenie, że „oświata w Rzeczypospolitej Polskiej stanowi wspólne dobro całego społeczeństwa; kieruje się zasadami zawartymi w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a także wskazaniem zawartymi w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych oraz Konwencji o Prawach Dziecka. Nauczanie i wychowanie - respektując chrześcijański system wartości - za podstawę przyjmuje uniwersalne zasady etyki” czy też z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej (Dz.U. 2017 nr 356), które określa podstawy programowe i jako osiągnięcie ucznia w zakresie orientacji w czasie historycznym wskazuje: „(...) przedstawia wybrane postacie i prezentuje informacje o wielkich Polakach: królowa Jadwiga, król Stefan Batory, astronom Mikołaj Kopernik, noblistka Maria Skłodowska-Curie, alpinistka Wanda Rutkiewicz, papież Jan Paweł II, nauczycielka - cichociemna gen. Elżbieta Zawacka "Zo".

Przedmiotowego przepisu nie można interpretować w oderwaniu od innych celów kształcenia określonych w § 3 ust. 3 Statutu, tj. wprowadzania uczniów w świat wartości, w tym ofiarności, uczciwości, współpracy, solidarności, tolerancji, altruizmu, patriotyzmu i szacunku dla tradycji oraz akceptacji wobec osób innej narodowości, kultury i wyznania, wskazywania wzorców, postępowania i budowania relacji społecznych, sprzyjających bezpiecznemu rozwojowi ucznia, wzmacniania poczucia tożsamości indywidualnej, kulturowej, narodowej, regionalnej i etnicznej, formowanie u uczniów poczucia godności własnej osoby i szacunku dla godności innych osób, ukazywania wartości wiedzy jako podstawy do rozwoju umiejętności, wszechstronnego rozwoju osobowego ucznia przez pogłębianie wiedzy oraz zaspokajanie i rozbudzanie jego naturalnej ciekawości poznawczej czy też kształtowania postawy otwartej wobec świata i innych ludzi, aktywności w życiu społecznym oraz odpowiedzialności za zbiorowość. Tego przepisu nie można wyklądać również bez uwzględnienia innych postanowień Statutu Szkoły, a to:

- § 3 ust. 2, gdzie wskazuje się na dbałość o integralny rozwój biologiczny, poznawczy, emocjonalny, społeczny i moralny ucznia, a także przygotowanie do życia w wolnym społeczeństwie, w duchu zrozumienia, pokoju, tolerancji, równości płci oraz przyjaźni pomiędzy wszystkimi narodami, grupami etnicznymi, narodowymi i religijnymi oraz osobami rdzennego pochodzenia,
- § 17 ust. 4, gdzie uczeń ma prawo na podstawie oświadczenia rodziców uczęszczać na zajęcia religii i etyki, religii lub etyki albo nie uczęszczać na żadne z tych zajęć,
- § 49 ust. 1 pkt 4, gdzie wzorową klasyfikacyjną ocenę zachowania otrzymuje uczeń, który spełnia kryteria oceny bardzo dobrej, a ponadto okazuje szacunek symbolom narodowym, religijnym,
- § 62 ust. 10 pkt 4 lit. d, zgodnie z którym uczeń ma obowiązek dbać o honor, tradycję i dobre imię Szkoły, a w szczególności okazywać szacunek symbolom narodowym, religijnym i szkolnym,
- § 74 ust. 5, który przewiduje, że udział w zajęciach religii nie jest obowiązkowy.

Za powyższymi rozważaniami przemawia także lektura Szkolnego Programu Wychowawczo – Profilaktycznego obowiązującego w Szkole Podstawowej im. Jana Pawła II w Zielonkach. Do najważniejszych celów wychowania i profilaktyki zaliczono przecież wprowadzanie uczniów w świat wartości, w tym ofiarności, współpracy, solidarności, altruizmu, patriotyzmu i szacunku dla tradycji, wskazywanie wzorców postępowania i budowanie relacji społecznych, sprzyjających bezpiecznemu rozwojowi ucznia (rodzina,

przyjaciele), wzmocnienie poczucia tożsamości narodowej, przywiązania do historii i tradycji narodowych, przygotowanie i zachęcanie do podejmowania działań na rzecz środowiska szkolnego i lokalnego, w tym do angażowania się w wolontariat, formowanie u uczniów poczucia godności własnej osoby i szacunku dla godności innych osób czy też kształtowanie postawy akceptacji i szacunku dla drugiego człowieka. Ten sam program odnosi się również do prawa rodziców do wychowania dzieci zgodnie z własnymi przekonaniem religijnymi i moralnymi, jeśli nie są one w sprzeczności z prawami dziecka. W żadnym fragmencie Statutu Szkoły jak i wskazanego programu nie narzuca się żadnego wyznania. Wszystkie te elementy określone przepisami prawa wpisują się w naukę Jana Pawła II, który na żadnym etapie swojego życia nie narzucał nikomu swojej wiary, przeciwnie doceniał różnorodność wyznań i dążył do wzajemnego poszanowania wszystkich ludzi. W pełnym zakresie należy zaaprobować pogląd G. Maronia, który stwierdził na gruncie wielu uchwał podejmowanych przez organy władzy publicznej, że „wyłączenie osób duchownych z katalogu tych, których można upamiętniać w formie uchwały okolicznościowej oznaczałoby traktowanie święceń kapłańskich czy ślubów zakonnych za czynnik stygmatyzujący. Kontrfaktycznym i krzywdzącym byłoby aprioryczne założenie, iż osoba duchowna nie może być wzorem patrioty i obywatela, względnie, że akurat tej kategorii osób organ władzy publicznej nie może stawiać innym za przykład godny naśladowania. O pogwałceniu art. 25 ust. 2 Konstytucji można by natomiast mówić wówczas, gdyby jako jedyny czy dominujący motyw uhonorowania Jana Pawła II wskazano w uchwale jego posługę czysto religijną przynależącą do sfery sacrum” (G. Maroń, *Odwołania do osoby papieża Jana Pawła II w polskim prawodawstwie*, Studia prawnicze KUL 2014, nr 3, s. 115-116). Przenosząc ten pogląd na grunt Statutu Szkoły należy stwierdzić, że przepis § 3 ust. 3 pkt 2 nie odnosi się w żaden sposób do sfery sacrum. Stawia Jana Pawła II jako przykład do naśladowania przez wszystkie osoby, bez względu na swoje wyznanie. Jest to przepis, który z przywołanych powyżej przyczyn w żadnym stopniu nie narusza także art. 14 ust. 1 Konwencji o Prawach Dziecka.

Reasumując należy stwierdzić, że przepisy: § 72 ust. 4 i 5 Statutu Szkoły oraz § 3 ust. 3 pkt 2 Statutu Szkoły nie są sprzeczne z art. 14 ust. 1 Konwencji o Prawach Dziecka oraz z art. 52 ust. 3 Konstytucji RP, art. 53 ust. 3 Konstytucji RP i art. 53 ust. 2 Konstytucji RP. Nie ma żadnych przesłanek prawnych, które wskazywałyby na konieczność uchylecia tych postanowień bądź ich zmiany. Niemniej jednak dziękujemy za przesłane uwagi i doceniamy Państwa starania o przestrzeganie przepisów prawa. Przekazuję jednocześnie, że Państwa wniosek był przedmiotem obrad Rady Pedagogicznej w dniu 27 marca 2018 r. Rada

Pedagogiczna nie zgodziła się z Państwa zarzutami i poparła stanowisko wyrażone w niniejszym piśmie.

radca prawny
Paweł Dębowski

Załącznik:

- odpis pełnomocnictwa.